

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 39. Discipulus autem ille erat notus Pontifici. v. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

tificus, quia Pontificem Petrum dilexit, defendit, se ei associavit, cum in aulam Pontificis induxit.

O Christiani, maxime Catholici, nam de his, qui fidem amiserunt, quid speremus? vos alloqui dicitur Catholici, diligamus non verbo sed veritate; alter alterius onera portet. Subditi estote libenter Dominis etiam dycolis & immodestis. nolite dicere cum infidelibus: iste est impius, ego iustus servire ei non debeo, &c. nolite aspernari fratrem quem Deus non horruit esse filium suum; videte quid faciat Petrus & Ioannes; isti sunt bonum exemplum virtutis diligentis fraternitatem, non rodunt se, non miment, sed exaltant. Non video hic pasquillos, non famulos libellos, non calumnias.

§. 39. Discipulus autem ille erat notus Pontifici. v. 15.

Paulò ante credidi istum anonymum discipulum fuisse S. Ioannem nunc audiens esse talem, qui fuerit notus Pontifici, incipio vacillare & cogitare: quomodo quæso Ioannes piscator olim, post Christi discipulus, & quidem Galilæus, notus fuit Pontifici tanto viro & tam diverso, sive Annam intelligamus sive Caipham, an à puerilibus forte annis? in quibus frequenter usus sit aula Pontificis ob vicinitatem domorum ludens & conversans cum prohibus, & domesticis Pontificis? sed quomodo hæc, loca tam distita, Iudæa & Galilæa, sinent credi. Veruntamen miræ familiaritates Hispanorum cum Germanis Belgis, Italis & similiter aliarum Gentium cum his & illis. Faciunt mihi probabile quod S. Ioannes potuerit esse notus Pontifici, ita ut non ausim diffidere, eum esse Ioannem. Et potuit tam Annas quam Caiphas esse oriundi ex Galilæa quam Ioseph & Maria habitantes in Galilæa erant orti ex Iudæa seu Iuda. Si quis tamen ista suspitione nondum est contentus ob tenuitatem, suggero ei aliam cum maiore soliditate. Ego legens in Actis Apostolorum, quod turba multa etiam sacerdotum obedierit Evangelio Christi post resurrectionem Domini & Pentecosten, incipio suspicari inter eos etiam fuisse Annam istam, nam in illa dispositiones video ad Christianismum non malas. Ecce, notus est ei discipulus & quidem eminentissimus in amore Iesu Ioannes, & iste Annas est à Caipha degradatus sua in Pontificatum intrusione, & haud dubie dolet de Caiphæ pro se introitu & lesione, & ideo ab iniquo religionis capite alienus facile poterat alienari ab ipsa religione, pro qua oriebatur notus, tam evidenter de bonitate convicta, religio Christiana ante oculos suos, & iste Annas erat legitimus Pontifex, cui Deus pro animæ suæ remedio in humiliatione positi suggererat plures gratias, amoto iam tumoris obstaculo,

culo, nempe dignitate Pontificia, uti fieri solet, & iste Annas non inique se gerit erga Dominum captivum, interrogat de discipulis, & doctrina, quæ nonerant indigna, & non jubet Dominum percuti, quod fecit sponte sua impius satellites, & iste Annas videns Passionibus rem agendam cum Domino statim eum à se dimittit, ad Caipham, in cuius erat per ministros potestate, subtrahitque se à periculoso iudicio, salvans saltem se cum iam Christum salvare à bestiis non poterat. Iam puto me satis solide dixisse, quomodo S. Ioannes, & quam utiliter ac fructuose fuerit notus Pontifici, nempe ad frugem, ad informationem de Christo, ad iustitiam, ad fidem.

Domine Deus, mirabilis es tu in cunctis quidem operibus tuis, sed in conversione & tractu hominum ad te omnem mirabilium patratiorem multum excedis. Ibi omnes Theologi & Confessarij & Pastores animarum obstupescunt, & non remanet in eis spiritus; exemplis non est opus. Domine tu fecisti, tu scis ista omnia profundius, ego quasi per rimas modicum quid video, & hoc modicum me in stuporem rapit. quid erit, quando in claritate vultus tui videbo omnem captivam tuam explicatam! istue anhele Deus meus.

§. 40. Et introivit cum Iesu in Atrium Pontificis. v. 15.

Sine ulla repulsa vel ministrorum Pontificis vel militum, aut indignatione Ostiarum, quia iam notus erat, eo quod frequenter solet domum illam introire & in ea conversari. Intentionem autem Ioannis non fuisse puto ut sequeretur Iesum ex animi constantia, ut cum eo capi, ligari, pati, & mori posset, aut eius causam defendere coram Pontifice, sed ut videret, quonam diceretur vel quid cum eo agere vellet Pontifex, an examinare an captivare solum aut perpetuis vinculis condemnare, & per quos id esset facturus; an & alij à Principibus vel Senioribus populi adessent, ut tertius rei negotium olim perfecte quantum vidisset & audiisset referre posset. Unde cum Iesu introivit tantum in atrium Pontificis & ulterius non progressus est, sed Petro intromisso in atrium ipse, relicto & Christo & Petro, iterum abiit, & non rediit ad Iesum donec educeretur is baiulans sibi crucem ad montem Calvarie ibique crucifigeretur & moreretur.

Nescio quid de hoc discipulo dicam aliud, quam quod per illum Dominus Iesus operatus aliquid, quod possumus mirari, nimirum introductionem Petri in atrium, postquam etiam idem disparuit. Si S. Petro in isto atrio bene cessisset, dicerem singulari Dei gratia eum fuisse ordinatum ad introducendum Petrum; & hoc fere audeo sentire, Petro vix ibi lapso,

E

Fateor